

Arrest

nr. 136 356 van 15 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X - in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun drie minderjarige kinderen X - en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 juni 2014 met referentienummer REGUL X aangaande dhr. X.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 november 2014.

Gelet op arrest nr. X van 25 november 2014 waarbij de zaak verwezen wordt naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 28 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de 3 eerste verzoekende partijen G.S., G.S. en G.E. en hun advocaat S. JANSSENS loco advocaat P. ROBERT, die tevens de 3 overige verzoekende partijen G.E., G.S. en G.A. vertegenwoordigt en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste en tweede verzoekende partij, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen in augustus 2011 en hebben zich een tweede keer vluchteling verklaard op 2 september 2013. Derde verzoekende partij diende op dezelfde dag een eerste asielaanvraag in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Derde verzoekende partij werd gehoord op 20 september 2013. Op 23 september 2013 werd ten aanzien van hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (veilig land van herkomst) genomen, beslissing welke werd ingetrokken door het Commissariaat-generaal op 6 januari 2014.

Op 23 september 2013 werd ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen, beslissing welke werd ingetrokken door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 januari 2014. Op 20 maart 2014 werd een beslissing tot inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen. Eerste en tweede verzoekende partij werden gehoord op 17 april 2014.

1.4. Op 29 april 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op dezelfde dag aangetekend verzonden.

Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

Aangaande GASHI Shkelzen:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnische Albanees afkomstig uit Gjakovë en bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U bent gehuwd met S.(...) G.(...) (O.V. 6.365.808). U diende op 25 augustus 2011 in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u op 20 augustus 2011 overvallen werd in uw eigen zaak door onbekenden. U vermoedde dat dit ofwel iets te maken had met uw lidmaatschap ten tijde van de Kosovaarse oorlog van het TMK (Trupat e Mbrojtjes së Kosovës, Albanees beschermingskorps) ofwel met de problemen die uw schoonbroer Q.(...) H.(...) (O.V. 6.477.472) gekend had als politieagent met drugsdealers en waarvoor hij ook uit Kosovo gevlucht was. Voordien werden in respectievelijk 2004 en 2005 uw eigen zaak en de supermarkt waar uw echtgenote werkte ook reeds overvallen. De daders werden in beide gevallen kort na hun aanhouding vrijgelaten. U verklaarde ook dat uw echtgenote en zoon kampten met psychische problemen ten gevolge van de Kosovaarse oorlog. Het Commissariaat-generaal nam op 16 februari 2012 een weigeringsbeslissing gezien uw problemen het gemeenrechtelijke niveau niet overstegen en u niet aannemelijk gemaakt had geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Betreffende de psychische problemen van uw echtgenote en zoon werd geoordeeld dat u niet aannemelijk gemaakt had dat zij geen beroep konden doen op de in Kosovo aanwezige gezondheidsvoorzieningen. Op 22 juni 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende op 2 september 2013 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet teruggekeerd te zijn naar Kosovo en dat de vrees waarvan u getuigde tijdens uw eerste asielaanvraag nog steeds geldt. Als nieuwe elementen legde u de volgende documenten voor: een advies van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen - het BCHV kadert uw problemen in de context van een vendetta -, getuigenverklaringen van Idriz Balaj en Teuta Balaj waarin zij uw oorlogsverleden en de problemen die u kende in Kosovo bevestigen en daarbij aangeven dat deze problemen ingegeven zijn door uw verleden, een verklaring van de onafhankelijke nationale raad ter verdediging van burgerrechten van Kosovo waarin uw veiligheidsproblemen in Kosovo beschreven worden, de vragenlijst en beslissing tot erkenning van de hoedanigheid als vluchteling van uw schoonbroer Q.(...) H.(...) (O.V.6.477.472), meerdere foto's waarmee u de vernielingen en massacres van het Kosovo-conflict wil aantonen (feiten waarvan u zelf getuige bent geweest), enkele foto's van een

recente betoging in Pejë waarbij het slecht functioneren van de Kosovaarse ordediensten in geval van een bloedwraak wordt aangekaart, verscheidene foto's waarop AAK-politicus (Alliance for the Future of Kosovo) Bekim Birinxhiku staat – een oorlogsvriend van u en Idriz Balaj die later eveneens bij het TMK werkte en bij de lokale verkiezingen van november 2013 werd vermoord -, en ten slotte enkele medische attesten (zowel van Kosovo als van België) waaruit blijkt dat u lijdt aan een posttraumatisch stressyndroom ten gevolge van uw ervaringen in de oorlog en u hiervoor behandeld werd. Wat deze laatste attesten betreft stelt u sinds de Kosovo-oorlog angstgevoelens te hebben die na uw komst naar België erger werden. In Kosovo sprak u hierover af en toe (om de zes maanden of om het jaar) met een bevriende neuroloog. U kreeg medicatie voorgeschreven, maar omdat u weet dat u van anti-depressiva sterk afhankelijk kan worden, nam u na enige tijd de medicatie niet langer.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal op 23 september 2013 weigerde uw huidige tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Op basis van artikel 57/23bis van de Vreemdelingenwet formuleerde het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) op 19 december 2013 een advies naar aanleiding van het beroep dat u voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Als gevolg van dit advies trok het Commissariaat-generaal op 3 januari 2014 de weigeringsbeslissing in.

Na een herevaluatie van alle elementen in uw administratief dossier, waarbij tevens rekening werd gehouden met het advies van het UNHCR betreffende de interpretatie van de definitie van bloedwraak, dient echter vastgesteld te worden dat u er wederom niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw problemen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

De door u aangebrachte elementen bij uw tweede asielaanvraag werpen geen ander licht op de toenmalige appreciatie.

Betreffende de nieuwe interpretatie van de feiten die u voordien reeds aangehaald heeft - de problemen die u meegemaakt heeft zouden in een bloedvete kaderen (cf. advies van het BCHV) -, dient opgemerkt te worden dat u deze interpretatie geenszins aannemelijk gemaakt heeft. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de situatie waarin u stelt betrokken te zijn geraakt bezwaarlijk beschouwd kan worden als een vendetta (gjakmarrja), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. In dit verband kan verwezen worden naar de positie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) dat sinds 2006 slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" beschouwt en oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)daden van gemeen recht. Zo heeft volgens het UNHCR een bloedwraak betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode. Overeenkomstig de klassieke erecode in Albanië (de Kanun) kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Door het publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun sluit alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (hakmarrja) uitdrukkelijk uit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

In het licht van voorgaande kan uw situatie bezwaarlijk beschouwd worden als een vendetta (gjakmarrja), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen

aanvaarde definitie beschreven werd. Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag blijkt immers dat u niet opgesloten leefde in Kosovo. U had immers een eigen zaak, u verklaarde nooit werkloos geweest te zijn en u hebt bijgevolg steeds kunnen werken in Kosovo (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 5). U verklaarde voorts dat u vaak op trouwfeesten werkte (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 13). Hieruit blijkt dan ook een grote bewegingsvrijheid die niet in overeenstemming te brengen is met de door u beweerde bloedvete waarin u betrokken zou zijn. Het is immers net eigen aan een bloedwraak dat de geviseerde volledig in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt, daar hij telkens hij zich buitenshuis begeeft, riskeert gedood te worden. Wat betreft het laatste incident dat ook uw vluchtaanleiding vormde, de aanval op 20 augustus 2011, dient opgemerkt te worden dat u expliciet verklaarde niet met zekerheid te weten door wie deze aanval werd uitgevoerd. U had vermoedens dat dit iets te maken kon hebben met uw schoonbroer, of met uw verleden bij het TMK, maar u verklaarde dat dit ook simpelweg om het geld gebeurd kon zijn (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 8, p. 15-16). Gezien een bloedwraak expliciet en publiekelijk aangekondigd wordt, is het geenszins aannemelijk dat u geen zekerheid zou hebben over de identiteit van uw belagers en hun motieven en dat u zich bijgevolg in een bloedwraak zou bevinden. U verklaarde verder dat de overval in april 2004 was ingegeven door het feit uw belager A.(...) J.(...) uit was op uw apparatuur en hij deze verder verkocht (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4) en dat ook de supermarkt LEDIANA in mei 2005 werd overvallen vanuit geldelijke motieven (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3). De reden van de diefstal en vernielingen aangebracht aan uw huis en auto op 7 september 2011 is u onbekend (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.12). U heeft dan ook in het kader van uw tweede asielaanvraag geenszins aannemelijk gemaakt dat uw problemen - net zoals overigens reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd opgemerkt - verband zouden houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Dat Bekim Birinxhiku, een oude oorlogsvriend van u en Idriz Balaj die later eveneens bij het TMK werkte, bij de lokale verkiezingen van november 2013 werd gedood, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. U vermoedt louter dat hij om politieke redenen werd vermoord (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.5). Dit vermoeden wordt evenwel tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat de man een persoonlijk dispuut had met zijn moordenaar. Ook al delen jullie een (oorlogs)verleden, uit de aanslag op Bekim Birinxhiku (van wie u meerdere foto's voorlegt) kan geenszins afgeleid worden dat u een persoonlijk risico loopt op vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de incidenten waarvan u het slachtoffer was, dient bovendien benadrukt te worden dat deze op zich niet ter discussie staan, maar dat geen afbreuk kan gedaan worden aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat u in Kosovo over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in uw geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Hieraan dient toegevoegd te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich hierin zijn arrest van 22 juni 2012 eveneens over heeft uitgesproken en deze beoordeling bevestigd heeft. De door u voorgelegde foto's van een demonstratie waarbij enkele burgers de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten aanklagen wijzigen de objectieve vaststellingen aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet. Bovendien werden de protesten gehouden naar aanleiding van een bloedwraak en werd hierboven reeds opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in een bloedwraak verkeert. Wat betreft de psychische problemen die u momenteel nog zou kennen ten gevolge van wat u meegemaakt heeft tijdens de Kosovaarse oorlog en waarvoor u in België in behandeling zou zijn, zoals gestaafd door meerdere medische attesten, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat uw vertrek is ingegeven door bedoelde vrees. Bovendien wijst niets erop dat u geen toegang zou hebben tot de medische diensten in Kosovo. U raadpleegde eerder al een neuroloog in Kosovo en kreeg medicatie voorgeschreven, waarvan u aangaf dat u deze bij een terugkeer naar Kosovo opnieuw zou kunnen nemen (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.4). Uit schrik afhankelijk te worden van de antidepressiva stopte u in Kosovo de inname van uw medicatie. In België hernam u evenwel het gebruik van antidepressiva (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.3-4).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het advies dat het UNHCR formuleerde op 19 december 2013 naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft de interpretatie van de definitie van bloedwraak en in dit advies geeft het UNHCR aan dat haar huidige standpunt nog steeds te vinden is in de UNHCR positie van maart 2006 waarin slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" worden beschouwd en waarin werd geoordeeld dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren

en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)daden van gemeen recht. Zoals hierboven reeds aangegeven heeft een bloedwraak volgens het UNHCR betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode en werd rekening gehouden met deze definitie in de beoordeling van de door u aangebrachte feiten.

De door u voorgelegde getuigenverklaringen en het verslag van de onafhankelijke nationale raad ter verdediging van burgerrechten van Kosovo vertonen een sterk gesolliciteerd karakter en zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Bovendien tonen deze attesten niet aan op grond waarvan besloten werd dat er een verband is tussen uw verleden en de problemen waarvan u het slachtoffer werd. De foto's wijzigen bovenstaande vaststellingen evenmin. De aanslag op Bekim Birinxhiku en de betoging tegen de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten werden reeds hierboven behandeld. Dat u tijdens de Kosovo-oorlog getuige bent geweest van gruwelijkheden staat niet ter discussie. Het advies van het Belgisch Comité voor de Vluchtelingen en de medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Betreffende de erkenning van uw schoonbroer dient opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt en op basis van de eigen merites beoordeeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande GASHI Shkendije:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese afkomstig uit Gjakovë en bent in het bezit van de Kosovaarse nationaliteit. U bent gehuwd met S.(...) G.(...). U diende op 25 augustus 2011 in België een eerste asielaanvraag in. Uw echtgenoot was in Kosovo in zijn zaak overvallen geweest door onbekenden. Voordien werden in respectievelijk 2004 en 2005 zijn zaak en de supermarkt waar u werkte ook overvallen. De daders werden in beide gevallen kort na hun aanhouding vrijgelaten. U en uw zoon kampten met psychische problemen sinds de oorlog. Het Commissariaat-generaal nam op 16 februari 2012 een weigeringsbeslissing gezien deze problemen het gemeenrechtelijke niveau niet overstegen en jullie niet aannemelijk gemaakt hadden geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Betreffende de psychische problemen van u en uw zoon werd geoordeeld dat er niet aannemelijk gemaakt was dat jullie geen beroep konden doen op de in Kosovo aanwezige gezondheidsvoorzieningen. Op 22 juni 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U diende op 2 september 2013 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet teruggekeerd te zijn naar Kosovo. In het kader van uw tweede asielaanvraag verwijst u naar uw verklaringen afgelegd tijdens uw eerste asielaanvraag en naar de documenten die uw echtgenoot ter ondersteuning van jullie tweede asielaanvraag voorlegde.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u uw tweede asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal op 23 september 2013 weigerde uw huidige tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Op basis van artikel 57/23bis van de Vreemdelingenwet formuleerde het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) op 19 december 2013 een advies naar aanleiding van het beroep dat u voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Als gevolg van dit advies trok het Commissariaat-generaal op 3 januari 2014 de weigeringsbeslissing in.

Na een herevaluatie van alle elementen in uw administratief dossier, waarbij tevens rekening werd gehouden met het advies van het UNHCR betreffende de interpretatie van de definitie van bloedwraak, dient echter vastgesteld te worden dat u er wederom niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw problemen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

De door u aangebrachte elementen bij uw tweede asielaanvraag werpen geen ander licht op de toenmalige appreciatie.

Betreffende de nieuwe interpretatie van de feiten die u voordien reeds aangehaald heeft - de problemen die u meegemaakt heeft zouden in een bloedvete kaderen (cf. advies van het BCHV) -, dient opgemerkt te worden dat u deze interpretatie geenszins aannemelijk gemaakt heeft. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de situatie waarin u stelt betrokken te zijn geraakt bezwaarlijk beschouwd kan worden als een vendetta (gjakmarra), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. In dit verband kan verwezen worden naar de positie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) dat sinds 2006 slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" beschouwt en oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)daden van gemeen recht. Zo heeft volgens het UNHCR een bloedwraak betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode. Overeenkomstig de klassieke erecode in Albanië (de Kanun) kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Door het publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun sluit alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (hakmarra) uitdrukkelijk uit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

In het licht van voorgaande kan uw situatie bezwaarlijk beschouwd worden als een vendetta (gjakmarra), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag blijkt immers dat u niet opgesloten leefde in Kosovo. U had immers een eigen zaak, u verklaarde nooit werkloos geweest te zijn en u hebt bijgevolg steeds kunnen werken in Kosovo (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 5). U verklaarde voorts dat u vaak op trouwfeesten werkte (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 13). Hieruit blijkt dan ook een grote bewegingsvrijheid die niet in overeenstemming te brengen is met de door u beweerde bloedvete waarin u betrokken zou zijn. Het is immers net eigen aan een bloedwraak dat de geviseerde volledig in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt, daar hij telkens hij zich buitenshuis begeeft, riskeert gedood te worden. Wat betreft het laatste incident dat ook uw vluchtaanleiding vormde, de aanval op 20 augustus 2011, dient opgemerkt te worden dat u expliciet verklaarde niet met zekerheid te weten door wie deze aanval werd uitgevoerd. U had vermoedens dat dit iets te maken kon hebben met uw schoonbroer, of met uw verleden bij het TMK, maar u verklaarde dat dit ook simpelweg om het geld gebeurd kon zijn (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 8, p. 15-16). Gezien een bloedwraak expliciet en publiekelijk aangekondigd wordt, is het geenszins aannemelijk dat u geen zekerheid zou hebben over de identiteit van uw belagers en hun motieven en dat u zich bijgevolg in een bloedwraak zou bevinden. U verklaarde verder dat de overval in april 2004 was ingegeven door het feit uw belager A.(...) J.(...) uit was op uw apparatuur en hij deze verder verkocht (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4) en dat ook de supermarkt LEDIANA in mei 2005 werd overvallen vanuit geldelijke motieven (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3). De reden van de diefstal en vernielingen aangebracht aan uw huis en auto op 7 september 2011 is u onbekend (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.12). U heeft dan ook in het kader van uw tweede asielaanvraag geenszins aannemelijk gemaakt dat uw problemen - net zoals overigens reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd opgemerkt - verband zouden houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Dat Bekim Birinxhiku, een oude oorlogsvriend van u en Idriz Balaj die later eveneens bij het TMK werkte, bij de lokale verkiezingen van november 2013 werd gedood, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. U vermoedt louter dat hij om politieke redenen werd vermoord (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.5). Dit vermoeden wordt evenwel tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat de man een persoonlijk dispuut had met zijn moordenaar. Ook al delen jullie een (oorlogs)verleden, uit de aanslag op Bekim Birinxhiku (van wie u meerdere foto's voorlegt) kan

geenszins afgeleid worden dat u een persoonlijk risico loopt op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de incidenten waarvan u het slachtoffer was, dient bovendien benadrukt te worden dat deze op zich niet ter discussie staan, maar dat geen afbreuk kan gedaan worden aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat u in Kosovo over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in uw geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Hieraan dient toegevoegd te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich hierin zijn arrest van 22 juni 2012 eveneens over heeft uitgesproken en deze beoordeling bevestigd heeft. De door u voorgelegde foto's van een demonstratie waarbij enkele burgers de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten aanklagen wijzigen de objectieve vaststellingen aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet. Bovendien werden de protesten gehouden naar aanleiding van een bloedwraak en werd hierboven reeds opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in een bloedwraak verkeert.

Wat betreft de psychische problemen die u momenteel nog zou kennen ten gevolge van wat u meegemaakt heeft tijdens de Kosovaarse oorlog en waarvoor u in België in behandeling zou zijn, zoals gestaafd door meerdere medische attesten, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat uw vertrek is ingegeven door bedoelde vrees. Bovendien wijst niets erop dat u geen toegang zou hebben tot de medische diensten in Kosovo. U raadpleegde eerder al een neuroloog in Kosovo en kreeg medicatie voorgeschreven, waarvan u aangaf dat u deze bij een terugkeer naar Kosovo opnieuw zou kunnen nemen (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.4). Uit schrik afhankelijk te worden van de antidepressiva stopte u in Kosovo de inname van uw medicatie. In België hernam u evenwel het gebruik van antidepressiva (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.3-4).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het advies dat het UNHCR formuleerde op 19 december 2013 naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft de interpretatie van de definitie van bloedwraak en in dit advies geeft het UNHCR aan dat haar huidige standpunt nog steeds te vinden is in de UNHCR positie van maart 2006 waarin slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" worden beschouwd en waarin werd geoordeeld dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)dadens van gemeen recht. Zoals hierboven reeds aangegeven heeft een bloedwraak volgens het UNHCR betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode en werd rekening gehouden met deze definitie in de beoordeling van de door u aangebrachte feiten.

De door u voorgelegde getuigenverklaringen en het verslag van de onafhankelijke nationale raad ter verdediging van burgerrechten van Kosovo vertonen een sterk gesolliciteerd karakter en zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Bovendien tonen deze attesten niet aan op grond waarvan besloten werd dat er een verband is tussen uw verleden en de problemen waarvan u het slachtoffer werd. De foto's wijzigen bovenstaande vaststellingen evenmin. De aanslag op Bekim Birinxhiku en de betoging tegen de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten werden reeds hierboven behandeld. Dat u tijdens de Kosovo-oorlog getuige bent geweest van gruwelijkheden staat niet ter discussie. Het advies van het Belgisch Comité voor de Vluchtelingen en de medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Betreffende de erkenning van uw schoonbroer dient opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt en op basis van de eigen merites beoordeeld wordt."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Aangaande GASHI Edon:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Gjakovë en bent u Kosovaars staatsburger. Toen u nog in Kosovo verbleef, gebeurde het dat uw ouders, S.(...) en S.(...)

G.(...) (O.V. 6.865.808), u verboden om aan bepaalde (avondlijke) activiteiten deel te nemen. Ze gaven u toen geen uitleg waarom u niet mocht deelnemen. Ook haalden uw ouders u regelmatig af van school. Andere problemen had u niet in Kosovo. In augustus 2011 vertrok u om een voor u onbekende reden uit Kosovo samen met uw ouders. Uw ouders vroegen op 25 augustus 2011 een eerste keer asiel aan in België. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 16 februari 2012 een weigeringsbeslissing, aangezien uw ouders niet aannemelijk gemaakt hadden dat hun problemen een band hadden met de Vluchtelingenconventie en aangezien ze niet aannemelijk gemaakt hadden geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien hadden ze, betreffende de door hen aangehaalde psycho-medische problemen, niet aannemelijk gemaakt geen toegang te hebben tot de Kosovaarse gezondheidsvoorzieningen. Op 22 juni 2012 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 2 september 2013 dienden ze een tweede asielaanvraag in. Gezien u intussen meerderjarig was geworden, diende u op dat moment eveneens een asielaanvraag in. In het kader van deze asielaanvraag verklaarde u dat uw asielmotieven exact dezelfde zijn als deze aangehaald door uw ouders en dat u zelf geen eigen feiten inroept. U voegde hieraan toe dat u pas in België vernomen heeft dat u in Kosovo niet langer veilig was. Enkele dagen voor jullie vertrek uit Kosovo werd uw vader in zijn winkel door onbekenden bedreigd en vroeger waren er ook al incidenten gebeurd. Ook uw ooms, die het vluchtelingenstatuut gekregen hebben, kenden in Kosovo problemen. U wist echter niet of hun problemen verband hielden met de problemen van uw ouders. U verklaarde niet naar Kosovo te kunnen terugkeren uit veiligheidsoverwegingen. Ter staving van uw asielrelaas legde u een aantal Belgische en Kosovaarse schooldocumenten en een advies van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen d.d. 29 augustus 2013 neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vader. In het kader van zijn eerste asielaanvraag heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens heeft aangehaald waaruit een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming blijkt.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten nadat u tweemaal werd overvallen (in 2004 en op 20 augustus 2010) en nadat ook de supermarkt LEDIANA in mei 2005 werd overvallen. Tevens werd er, toen u reeds in België was, op 7 september 2011 in uw huis gestolen en werden er vernielingen aan uw huis en auto aangebracht.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat bovenstaande problemen het louter gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) en interpersoonlijke (tussen privé-personen) niveau overschrijden, noch dat uw problemen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

U verklaarde immers dat de overval in april 2004 was ingegeven door uw belager A.(...) J.(...) uit was op uw apparatuur en hij deze verder verkocht (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4) en dat ook de supermarkt LEDIANA in mei 2005 werd overvallen vanuit geldelijke motieven (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3). De reden van de diefstal en vernielingen aangebracht aan uw huis en auto op 7 september 2011 is u onbekend (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.12).

Wat betreft uw verklaring dat op 20 augustus 2011 u mogelijks werd overvallen als gevolg van ofwel uw vroegere functie bij het TMK (en u hierdoor werd geïdentificeerd met R.(...) H.(...) en D.(...) H.(...)), ofwel door de band met uw schoonbroer S.(...) C.(...) H.(...) merk ik op dat deze bewering enkel gebaseerd is op vermoedens uwentwege en niet wordt ondersteund door objectieve elementen (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.8 en p.14-17; CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4-5 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.6-9). Dat uw vroegere functie en relatie met de broers H.(...) een mogelijk motief zou kunnen zijn omdat de daders nog niet zijn geïdentificeerd, omdat uw overvallers u zegden dat u een grote schuld had gemaakt, omdat zij in het meervoud spraken over uw dochters, omdat zij geen materiaal uit uw winkel hadden meegenomen en omdat één van de overvallers zei u te doden omdat hij uw geld niet nodig had (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.8, p.14 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.5) is in dit verband onafdoende. Dat u deze overval tevens linkt aan uw relatie met de broers H.(...) omdat uw vriend A.(...) K.(...), werkzaam bij de inlichtingendienst van

Kosovo, u (voor grap) zei te weten dat u deel uitmaakte van de geheime dienst van R.(...) H.(...) (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.16 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.7-9) is weinig overtuigend. Uw gesprek met A.(...) dateert immers van 2008, terwijl de overval pas in augustus 2011 plaats vond. Evenzeer kon u geen overtuigend antwoord geven toen u werd gevraagd waarom u pas 12 jaar na de oorlog zou gevisieerd zijn vanwege uw band met de broers H.(...) (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.5). Tot slot verklaarde u geen weet te hebben van ander verzorgend personeel die omwille van deze reden aangevallen is geweest (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.6). Betreffende uw vermoeden dat deze overval mogelijks gelinkt is aan de relatie met uw schoonbroer C.(...) verklaarde u dat u nooit eerder problemen vanwege deze relatie heeft gekend (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.7).

U verklaarde bovendien dat ook geld het motief van deze overval kon zijn (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.15 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4). Zo is de kans heel groot is om overvallen te worden in Kosovo bij het hebben van een eigen zaak (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4), werd u gevraagd om 50.000 euro te betalen wilde u niet gedood worden (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.13-14) en namen de overvallers 630 euro uit uw portemonnee (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.14-15 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.5).

Als laatste stel ik vast dat u in dit verband op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel vermeldde dat u zo zwaar werd aangepakt omdat u een huis heeft gebouwd met uw spaargeld in 2010 en dat veel mensen denken dat u geld heeft (Verslag Dienst Vreemdelingenzaken vraag 5). Dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken niet meer informatie heeft gegeven omdat u uw land wou sparen (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.5) is op zijn minst opmerkelijk te noemen gezien het geheel van uw asielrelaas.

Wat betreft de overval op uw zaak SU ART in maart 2004, de overval op de supermarkt LEDIANA in mei 2005 en de diefstal en vernielingen aangebracht aan uw auto en huis op 7 september 2011 dient bovendien vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt voor deze problemen geen of onvoldoende beroep te kunnen doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de lokale Kosovaarse of de ter plaatse zijnde internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u of uw echtgenote een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst stelde u nooit enig probleem te hebben gekend met de in Kosovo aanwezige autoriteiten (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.6) en verklaarde u veel kennissen bij de Kosovaarse politie te hebben (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.15 en p.18 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.9-10). Voorts blijkt dat de politie in kader van bovenstaande feiten wel degelijk optrad. Zo verklaarde u dat voor de overval in maart 2004 A.(...) J.(...) door de politie werd aangehouden en dat hij door de rechtbank van Gjakovë werd veroordeeld tot twee jaar en zes maanden gevangenisstraf (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.10, p.18 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4), dat voor de overval in mei 2005 de daders door de politie werden aangehouden, verhoord en dat er een proces-verbaal werd opgesteld (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3) en dat ook voor de diefstal en vernielingen aan uw huis en auto op 7 september 2011 de politie ter plaatse kwam en deze feiten nog steeds worden onderzocht (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.11; CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.5 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.10).

U verklaarde in dit verband weliswaar dat A.(...) J.(...) vijf dagen na zijn veroordeling reeds vrij kwam omdat de procureur, J.(...), een oom van zijn vader is (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.10, p.18 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.12), alsook dat de overvallers van de supermarkt in mei 2005 na vier dagen werden vrijgelaten, de beveiligingsopnames werden vernietigd door de politie en de politie tevens van oordeel was dat de getuigenis van de toen aanwezige werkneemster niet kon worden weerhouden omdat zij in shock was (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18-19; CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3 en p.13). Hierdoor was u niet tevreden over het optreden van de Kosovaarse autoriteiten en bent u de mening bent toegedaan dat zowel de politie als het gerecht corrupt is (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18-19 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.12). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt nochtans dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en

verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2012 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Overigens dient in dit verband nog opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden toegekend wanneer blijkt dat alle redelijke mogelijkheden tot het verkrijgen van bescherming in eigen land zijn uitgeput, hetgeen u geenszins gedaan heeft. Zo heeft u uw ontevredenheid over het politieoptreden bij geen enkele andere autoriteit of organisatie kenbaar gemaakt, noch de ombudsman gecontacteerd, noch een advocaat onder de arm genomen (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.19 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.1 en p.14). Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt nochtans dat, voor het geval dat de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren er verschillende stappen gezet kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door of een slecht functioneren van de politie en/of justitie aan te klagen. Elke persoon die meent dat zijn rechten of vrijheden geschonden zijn door de Kosovaarse autoriteiten heeft het recht om hiervan klacht in te dienen bij het Police Inspectorate of Kosovo. Ook kan deze terecht bij de Ombudsperson Institution of Kosovo.

Wat betreft de overval van 20 augustus 2011 legde u geen klacht neer bij de politie. Ik merk echter op dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dat u hiervoor geen klacht indiende omdat uw belagers ermee dreigden uw dochters te verkrachten indien u dit wel zou doen (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.17) kan geenszins worden weerhouden. Het is immers precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw overvallers en verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van deze feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Wat betreft uw verklaring voor dit feit geen klacht te hebben ingediend omdat er in Gjakovë 270 politiemannen zijn op 160000 inwoners, omdat de bescherming er bijna onbestaand is, omdat de politie over weinig middelen beschikt en ombekwaam [sic] is, omdat er veel zaken niet worden opgelost en omdat u van mening bent dat de politie corrupt is (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.17 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3 en CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.11) dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststellingen betreffende de aanwezige beschermingsmogelijkheden te Kosovo.

Wat betreft uw verklaring dat zowel uw zoon als uw echtgenote lijden aan een posttraumatische stressstoornis daar tijdens de Kosovo-oorlog van 1999 een Servische militaire groepering in uw huis een wapen op uw zoon richtte en hierbij de hond neerschoot, dient gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen die ertoe nopen de ernst van de door u aangehaalde medische problemen ernstig te relativeren. Zo verklaarde u enkel dat uw zoon vanwege dit incident bang is op school, onzeker is en snel moe wordt (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.19), dat uw echtgenote in tien jaar tijd slechts drie maal gedurende vijftien minuten heel zenuwachtig werd waarbij zij veel weende (CGVS gehoorverslag 8 december 2011, p.15) en dat u de overtuiging bent toegedaan dat er in de toekomst nog meer klachten zullen komen (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.15 en p.18). Echter verklaarde u tevens dat uw echtgenote geen psychische problemen heeft, dat enkel haar emotionele toestand zwak is en dat zij geen nood heeft aan psychologische of psychiatrische begeleiding (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.14-16). Voorts gingen noch uw echtgenote, noch uw zoon voor hun psychische problemen te rade bij een geneesheer. Uw verklaring dat er in Kosovo een andere mentaliteit heerst, dat mensen u gek verklaren wanneer een psychiater wordt geraadpleegd, dat psychiaters zelf de oorlog hebben meegemaakt is in dit verband geenszins afdoende (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.16). Verder weigerde u ook de afname van een posttraumatische stresstest bij uw zoon E.(...) gezien de inhoud van sommige vragen (CGVS gehoorverslag 2 januari 2012, p.19). Gelet op bovenstaande vaststellingen dient de ernst van de door uw beweerd psychische problemen van uw zoon E.(...) en echtgenote ernstig worden gerelativeerd en heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat te Kosovo niet de nodige hulp voorhanden was - of bij een eventuele terugkeer naar Kosovo zou kunnen zijn - voor de door u aangehaalde medische problemen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit, alsook deze van uw echtgenote en kinderen staan immers niet ter discussie. Aan het beroepsverleden van uw echtgenote en uzelf (en de relaties die u hierdoor had) wordt evenmin getwijfeld. Dat uw huis werd verband/vernield tijdens de oorlog, en er op 7 september 2011 diefstal werd gepleegd en vernielingen werden aangebracht aan uw huis en wagen wordt evenmin in vraag gesteld. Ook aan het gegeven dat A.(...) J.(...) voor een overal op uw zaak STU ART tot twee jaar en zes maand gevangenis werd veroordeeld, dat R.(...) H.(...) op 7 juli 2000 verwond werd en dat u een visum aanvraag voor Griekenland dd. 6 juli 2011 en een hotel heeft gereserveerd van 6 september 2011 tot 13 september 2011 te Griekenland wordt ook niet in vraag gesteld."

In het kader van zijn tweede asielaanvraag heb ik een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal op 23 september 2013 weigerde uw huidige tweede asielaanvraag in overweging te nemen. Op basis van artikel 57/23bis van de Vreemdelingenwet formuleerde het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) op 19 december 2013 een advies naar aanleiding van het beroep dat u voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen had ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal. Als gevolg van dit advies trok het Commissariaat-generaal op 3 januari 2014 de weigeringsbeslissing in.

Na een herevaluatie van alle elementen in uw administratief dossier, waarbij tevens rekening werd gehouden met het advies van het UNHCR betreffende de interpretatie van de definitie van bloedwraak, dient echter vastgesteld te worden dat u er wederom niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw problemen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en omdat u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

De door u aangebrachte elementen bij uw tweede asielaanvraag werpen geen ander licht op de toenmalige appreciatie.

Betreffende de nieuwe interpretatie van de feiten die u voordien reeds aangehaald heeft - de problemen die u meegemaakt heeft zouden in een bloedvete kaderen (cf. advies van het BCHV) -, dient opgemerkt te worden dat u deze interpretatie geenszins aannemelijk gemaakt heeft. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de situatie waarin u stelt betrokken te zijn geraakt bezwaarlijk beschouwd kan worden als een vendetta (gjakmarrja), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. In dit verband kan verwezen worden naar de positie van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) dat sinds 2006 slachtoffers van bloedwraak als een "sociale groep" beschouwt en oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)daden van gemeen recht. Zo heeft volgens het UNHCR een bloedwraak betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode. Overeenkomstig de klassieke erecode in Albanië (de Kanun) kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Door het publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwikkelde families tot een onderhandelde oplossing komen. De definitie van bloedwraak overeenkomstig de Kanun sluit alle nieuwe vormen van wraak en haar afgeleiden (hakmarrja) uitdrukkelijk uit en deze kunnen dan ook enkel beschouwd worden als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

In het licht van voorgaande kan uw situatie bezwaarlijk beschouwd worden als een vendetta (gjakmarria), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd. Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag blijkt immers dat u niet opgesloten leefde in Kosovo. U had immers een eigen zaak, u verklaarde nooit werkloos geweest te zijn en u hebt bijgevolg steeds kunnen werken in Kosovo (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 5). U verklaarde voorts dat u vaak op trouwfeesten werkte (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 13). Hieruit blijkt dan ook een grote bewegingsvrijheid die niet in overeenstemming te brengen is met de door u beweerde bloedvete waarin u betrokken zou zijn. Het is immers net eigen aan een bloedwraak dat de geviseerde volledig in zijn bewegingsvrijheid wordt beperkt, daar hij telkens hij zich buitenshuis begeeft, riskeert gedood te worden. Wat betreft het laatste incident dat ook uw vluchtaanleiding vormde, de aanval op 20 augustus 2011, dient opgemerkt te worden dat u expliciet verklaarde niet met zekerheid te weten door wie deze aanval werd uitgevoerd. U had vermoedens dat dit iets te maken kon hebben met uw schoonbroer, of met uw verleden bij het TMK, maar u verklaarde dat dit ook simpelweg om het geld gebeurd kon zijn (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p. 8, p. 15-16). Gezien een bloedwraak expliciet en publiekelijk aangekondigd wordt, is het geenszins aannemelijk dat u geen zekerheid zou hebben over de identiteit van uw belagers en hun motieven en dat u zich bijgevolg in een bloedwraak zou bevinden. U verklaarde verder dat de overval in april 2004 was ingegeven door het feit uw belager A.(...) J.(...) uit was op uw apparatuur en hij deze verder verkocht (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.18 en CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.4) en dat ook de supermarkt LEDIANA in mei 2005 werd overvallen vanuit geldelijke motieven (CGVS gehoorverslag 20 oktober 2011, p.3). De reden van de diefstal en vernielingen aangebracht aan uw huis en auto op 7 september 2011 is u onbekend (CGVS gehoorverslag 30 september 2011, p.12). U heeft dan ook in het kader van uw tweede asielaanvraag geenszins aannemelijk gemaakt dat uw problemen - net zoals overigens reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd opgemerkt - verband zouden houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Dat Bekim Birinxhiku, een oude oorlogsvriend van u en Idriz Balaj die later eveneens bij het TMK werkte, bij de lokale verkiezingen van november 2013 werd gedood, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. U vermoedt louter dat hij om politieke redenen werd vermoord (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.5). Dit vermoeden wordt evenwel tegengesproken door informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat de man een persoonlijk dispuut had met zijn moordenaar. Ook al delen jullie een (oorlogs)verleden, uit de aanslag op Bekim Birinxhiku (van wie u meerdere foto's voorlegt) kan geenszins afgeleid worden dat u een persoonlijk risico loopt op vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de incidenten waarvan u het slachtoffer was, dient bovendien benadrukt te worden dat deze op zich niet ter discussie staan, maar dat geen afbreuk kan gedaan worden aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat u in Kosovo over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in uw geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. Hieraan dient toegevoegd te worden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich hierin zijn arrest van 22 juni 2012 eveneens over heeft uitgesproken en deze beoordeling bevestigd heeft. De door u voorgelegde foto's van een demonstratie waarbij enkele burgers de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten aanklagen wijzigen de objectieve vaststellingen aangaande de beschikbare beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet. Bovendien werden de protesten gehouden naar aanleiding van een bloedwraak en werd hierboven reeds opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in een bloedwraak verkeert.

Wat betreft de psychische problemen die u momenteel nog zou kennen ten gevolge van wat u meegemaakt heeft tijdens de Kosovaarse oorlog en waarvoor u in België in behandeling zou zijn, zoals gestaafd door meerdere medische attesten, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat uw vertrek is ingegeven door bedoelde vrees. Bovendien wijst niets erop dat u geen toegang zou hebben tot de medische diensten in Kosovo. U raadpleegde eerder al een neuroloog in Kosovo en kreeg medicatie voorgeschreven, waarvan u aangaf dat u deze bij een terugkeer naar Kosovo opnieuw zou kunnen nemen (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.4). Uit schrik afhankelijk te worden van de antidepressiva stopte u in Kosovo de inname van uw medicatie. In België hernam u evenwel het gebruik van antidepressiva (CGVS gehoorverslag 17 april 2014, p.3-4).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Het advies dat het UNHCR formuleerde op 19 december 2013 naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft de interpretatie van de definitie van bloedwraak en in dit advies geeft het UNHCR aan dat haar huidige standpunt nog steeds te vinden is in de UNHCR positie van maart 2006 waarin slachtoffers

van bloedwraak als een "sociale groep" worden beschouwd en waarin werd geoordeeld dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève kan ressorteren en zo een onderscheid kan gemaakt worden met slachtoffers van (geweld)dadens van gemeen recht. Zoals hierboven reeds aangegeven heeft een bloedwraak volgens het UNHCR betrekking op de leden van één familie die leden van een andere familie doden bij wijze van vergeldingsmaatregelen die worden uitgevoerd volgens een eeuwenoude ere- en gedragscode en werd rekening gehouden met deze definitie in de beoordeling van de door u aangebrachte feiten.

De door u voorgelegde getuigenverklaringen en het verslag van de onafhankelijke nationale raad ter verdediging van burgerrechten van Kosovo vertonen een sterk gesolliciteerd karakter en zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Bovendien tonen deze attesten niet aan op grond waarvan besloten werd dat er een verband is tussen uw verleden en de problemen waarvan u het slachtoffer werd. De foto's wijzigen bovenstaande vaststellingen evenmin. De aanslag op Bekim Birinxhiku en de betoging tegen de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten werden reeds hierboven behandeld. Dat u tijdens de Kosovo-oorlog getuige bent geweest van gruwelijkheden staat niet ter discussie. Het advies van het Belgisch Comité voor de Vluchtelingen en de medische attesten werden hierboven reeds besproken.

Betreffende de erkenning van uw schoonbroer dient opgemerkt te worden dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt en op basis van de eigen merites beoordeeld wordt."

Gelet op het feit dat u uw vrees volledig baseert op de door uw vader ingeroepen vrees en aangezien uw vader niet aannemelijk gemaakt heeft dat zijn vrees verband houdt met de Vluchtelingenconventie noch dat er voor hem in Kosovo geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden zijn, blijkt bijgevolg evenmin duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde schoolattesten bevestigen hoogstens uw schoolloopbaan, niets meer. Het advies van het BCHV werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 § 2, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voeren verzoekers in een eerste en tweede onderdeel aan dat zij gedurende hun gehoor d.d. 17 april 2014 de indruk kregen dat hun aanvraag niet ernstig werd genomen. De enige vragen over de nieuwe elementen werden gesteld in verband met de psychische toestand van eerste verzoeker. Er werden geen vragen gesteld over de attesten van de heer en mevrouw Balaj, noch over het attest van de Onafhankelijke nationale raad ter verdediging van de burgerrechten van Kosovo. De vragen over de heer Bikim Birinxhiku bleven oppervlakkig. Het gebrek aan ernst van het onderzoek van hun asielaanvraag wordt volgens verzoekers in de bestreden beslissingen bevestigd. De bestreden beslissingen maken enkel een summier melding van de attesten van de heer en mevrouw Balaj, alsook van het attest van de Onafhankelijke nationale raad ter verdediging van de burgerrechten van Kosovo. Uit het administratief dossier blijkt volgens verzoekers dat tegenpartij deze nieuwe elementen helemaal niet heeft onderzocht. De bestreden beslissingen stellen dat de attesten geen bewijswaarde hebben, enkel en alleen op basis van hun "sterk gesolliciteerd karakter". Het feit dat een verklaring een "sterk gesolliciteerd" karakter heeft, heeft echter niet tot gevolg dat die verklaring geen bewijswaarde zou hebben, aldus verzoekers, die in dit verband verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een derde onderdeel verwijzen verzoekers naar de erkenning van de broer van verzoekster en stellen zij dat het feit dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt niet tot gevolg heeft dat geen rekening moet gehouden worden met dossiers van familieleden die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelf als vluchtelingen erkend werden en die ook verklaarden dat hun familie als geheel door de vervolgingsagenten gevisieerd was.

In een vierde onderdeel voeren verzoekers aan dat de moord op Bikim Birinxhiku voor eerste verzoeker van groot belang is om de risico's in zijn hoofde te bewijzen. Ze hadden hetzelfde militair en politiek

verleden en de heer Birinxhiku had, net zoals eerste verzoeker, een dichte relatie met de heer Balaj. Waar de heer Balaj in zijn verklaring d.d. 18 februari 2013 schreef dat de mensen in zijn omgeving in gevaar waren, werd dit volgens eerste verzoeker *a posteriori* bewezen door de moord op de heer Birinxhiku. Volgens de bestreden beslissingen is de moord op de heer Birinxhiku echter enkel een probleem van gemeen recht. Om dit te stellen, baseert tegenpartij zich op twee bronnen, namelijk een artikel van Al Jazeera d.d. 2 november 2013 en van Intellinews d.d. 4 november 2013. Deze artikelen vermelden echter dit geweld in het kader van een artikel over de verkiezingen van 3 november 2013. Verzoekers werpen op dat de verschillende persartikels die de moord signaleren, toch een link met de politiek en de verkiezingen maken, zo ook een artikel van Press TV d.d. 3 november 2013 (stuk 6 gevoegd aan het verzoekschrift).

In een vijfde onderdeel voeren verzoekers, wat de mogelijkheid van bescherming door de nationale overheden betreft, aan dat de broer van verzoekster op 21 september 2012 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als vluchteling werd erkend, dus na het arrest van de Raad in hun zaak. Dit betekent volgens verzoekers dat het Commissariaat-generaal oordeelde dat de nationale overheden, voor een dicht familielid van verzoekers, niet in staat waren hem te beschermen. Het feit dat politici in Kosovo worden vermoord, dat prominente figuren zoals de heer Balaj verklaren niet veilig te zijn en dat betogingen tegen het niet optreden door de politie worden georganiseerd, vormt een bijkomend bewijs van het feit dat zij niet op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten kunnen rekenen, aldus verzoekers.

In een zesde onderdeel laten verzoekers gelden dat UNHCR geen onderscheid maakt tussen twee verschillende soorten van vendetta (zie standpunt van het UNHCR d.d. 17 maart 2006). Bovendien werd door de speciale verslaggever van de Verenigde Naties op 23 augustus 2013 verklaard dat UNHCR vaststelt dat de traditionele regels van bloedwraak (volgens de Kanun) niet langer worden gevolgd. Verzoekers menen dan ook dat hen minstens de subsidiaire bescherming moet worden toegekend, gelet op het risico voor hun leven en hun fysieke integriteit.

In een zevende en laatste onderdeel geven verzoekers een theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in asielzaken en zij verwijzen in dit verband naar het standpunt van UNHCR terzake, alsook naar rechtspraak van het EHRM.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), stellen verzoekers dat ze in geval van terugkeer naar Kosovo het risico lopen vermoord te worden. Er bestaat bijgevolg in hun hoofde een risico op schending van de artikelen 2 en 3 EVRM. Zij verwijzen in dit verband naar de door hen neergelegde documenten en naar het advies van het BCHV waarin de link tussen de verschillende elementen wordt uitgelegd. Volgens verzoekers werd geen enkel van de nieuwe elementen ernstig onderzocht.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt het artikel *“Election candidate shot dead in Kosovo”* van PressTV van 3 november 2013 gevoegd.

Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet leggen verzoekers bij aangetekend schrijven van 22 september 2014 een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: een advies van UNHCR van 19 december 2013, een brief van 1 september 2014 aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de beslissingen tot erkenning als vluchteling van verzoeksters ouders en verzoeksters geboortekte.

2.4. Blijkens de eerste bestreden beslissing wordt de asielaanvraag van eerste verzoekende partij geweigerd omdat (i) de situatie waarvan hij stelt betrokken te zijn geraakt bezwaarlijk beschouwd kan worden als een vendetta (gjakmarrja), zoals die door de Kanun van Lekë Dukagjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie beschreven werd en vormen van bloedwraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden als dusdanig niet als bloedwraak worden beschouwd en bijgevolg niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de vluchtelingenconventie, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de moord op de heer Bekim Birinxhiku geen politiek karakter had doch de man een persoonlijk dispuut had met zijn moordenaar zodat uit de aanslag op Bekim Birinxhiku geenszins kan worden afgeleid dat eerste verzoeker een persoonlijk risico loopt op vervolging in vluchtelingrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (iii) hij in Kosovo over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet beschikt waardoor er in zijn geval geen nood

aan internationale bescherming kan worden vastgesteld en de foto's van een demonstratie waarbij enkele burgers de onmacht van de Kosovaarse autoriteiten aanklagen de objectieve vaststellingen aangaande de beschermingsmogelijkheden in Kosovo niet wijzigen, (iv) wat betreft zijn psychische problemen dient te worden opgemerkt dat uit zijn verklaringen niet blijkt dat hij meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie en/of dat zijn vertrek is ingegeven door bedoelde vrees en bovendien niets erop wijst dat hij geen toegang zou hebben tot de medische diensten in Kosovo, (v) de getuigenverklaringen en het verslag van de onafhankelijke nationale raad ter verdediging van de burgerrechten van Kosovo een sterk gesolliciteerd karakter vertonen en niet in staat zijn de beslissing te wijzigen, temeer deze attesten niet aantonen op grond waarvan werd besloten dat er een verband is tussen eerste verzoekers verleden en de problemen waarvan hij het slachtoffer werd en (vi) wat betreft de erkenning van zijn schoonbroer dient te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt en op basis van de eigen merites beoordeeld wordt.

Aangezien het asielrelaas van verzoekster en tweede verzoeker volledig overeenstemt met het asielrelaas van hun echtgenoot/vader, werd in hun hoofde een volgbeslissing genomen waarin wordt verwezen naar de negatieve beslissing die werd getroffen ten aanzien van eerste verzoeker.

2.5. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissingen uitdrukkelijk wordt gesteld dat de incidenten waarvan verzoekers in Kosovo het slachtoffer waren op zich niet ter discussie staan. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt evenwel dat deze incidenten niet kaderen in een bloedwraak en dat verzoekers in Kosovo over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikken.

Verzoekers brengen evenwel het bewijs bij dat zowel verzoeksters drie broers als haar ouders in België als vluchteling werden erkend. Deze erkenningen bevestigen dat in hoofde van verzoeksters familieleden een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie aanwezig is en dat de Kosovaarse autoriteiten geen bescherming kunnen bieden.

Noch uit de bestreden beslissingen, noch uit het administratief dossier blijkt dat een gedegen onderzoek werd gevoerd naar de mogelijke link tussen de door verzoekers geschetste vrees en de vervolgingsfeiten die aanleiding hebben gegeven tot de erkenning van verzoeksters familieleden.

Gelet op het voorgaande en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 april 2014 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS